

Aarsag deri, at nu fandt vi, at Tidspunktet var gunstigt, i Modsætning til det ærede Medlem for København 4. Valgkreds (Schovelin), der talte om det ubelejlige Tidspunkt. Det er meget muligt, at det er et ubelejligt Tidspunkt for ham og hans Parti, det syntes ogsaa hans Tale at være et Vidnedsbyrd om. Men vi fandt netop, at Tidspunktet var godt. Som jeg oplyste i Gaar, er det en socialdemokratisk Partikongres, der efter at have drøftet, hvilke Spørgsmaal i vort store principielle Program man ansaa for modne til Gennemførelse for Tiden, har angivet, hvad der skulde stilles op som vort Arbejdsprogram, og Partikongressen kom da til den Anskuelse, at dette Spørgsmaal hørte med ind derunder; det var brændende, det var paa-trængende, det var modent til positiv Gennemførelse. Og vor Rigsdagsgruppe har da nærmere overvejet, hvornaar vi skulde indbringe et saadant Lovforslag. Det var paatænkt allerede i Efteraaret 1916, men da kom det vestindiske Spørgsmaal imellem og gjorde, at vi var tilbøjelige til at mene, at der ikke rigtig var Ørenlyd for denne Sag. Vi havde jo den store vestindiske Krise, der virkede fra Samlingens Begyndelse til henimod Jul med alt, hvad dertil hørte; det bevirkede, at vi var bange for, at dette Lovforslag, paa hvilket vi lagde megen Vægt, skulde drukne, da den offentlige Mening var optaget af andre Ting. Vi overvejede saa at indbringe Lovforslaget nu i Efteraaret, men da vor Rigsdagen stærkt optaget af Arbejdsløsheden, af Dyrtilsløvgivningen og Finanslovbehandlingen. Vi vilde rimeligvis have risikeret, at vort Lovforslag, hvis vi havde indbragt det i Begyndelsen af Oktober, alligevel havde maatte ligge og vente, indtil alle disse presserende Sager var bragte i Udvalg eller gjort færdige. Derfor valgte vi at vente, og senere indbragte vi saa vort Lovforslag. Og det viser sig netop at være et godt Tidspunkt; thi Dagsordenen for dette Ting var da udtømt, og da Tinget igen samledes efter Jul, var der ikke andre Ting paa Dagsordenen. Af den Grund er det, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har forelagt sit Lovforslag, og at jeg har haft den Ære at forelægge dette Lovforslag. Der var nu intet, der traadte hindrende i Vejen, Banen var fri. Der har det ærede Medlem fra Verninge den ganske naturlige Forklaring paa, at dette Tidspunkt er blevet benyttet, idet det efter vor Mening var det gunstige og rigtige Tidspunkt.

Saa mente det ærede Medlem fra Verninge, ligesom det ærede Medlem for Kø-

benhavns 4de Valgkreds, at Lovforslaget burde være fremkommet som et Regeringsforslag. Nu har det ikke været saadan tidligere, at Venstre, da det var Opposition, ventede med at forelægge store Forslag, til det blev Regering. Socialdemokraterne danner jo ikke Regering i Øjeblikket. Der er et vist politisk Samarbejde, et loyalt og godt Samarbejde, mellem den nuværende Regering og Socialdemokratiet som Følge af de forskellige foreliggende Spørgsmaal. Der har været Grundlovssagen, og der er den nuværende Krigssituation, men det danske Socialdemokrati har for Tiden ikke Regeringen her i Landet, og naar et Parti ikke er naaet saa vidt, er det ikke forpligtet til, det er i en vis Henseende umuligt at forlange af det, at det skal fremsætte Regeringsforslag. Vi har ingen Fagminister; vi har en Minister uden Portefeuille. Vi vidste ogsaa meget vel, at Regeringen og dens enkelte Medlemmer var stærkt optagne af hele den nuværende Situation, der lagde ganske overordentlig stærkt Beslag paa deres Tid og Kræfter. Og vi har jo ogsaa netop under det Samarbejde, der har været mellem Socialdemokratiet og den nuværende Regering, stadig hævdet, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet vel havde et politisk Samarbejde, der er af Interesse for dem begge og til Gavn for vort Land i det hele, men hver er et selvstændigt Parti, og hver forbeholder sig sin fulde Frihed til at rejse de Spørgsmaal, som Partiet mener bør rejses. Det er derfor en ganske naturlig Ting, at dette Lovforslag er fremkommet fra vor Side. Og det er ikke et umodent Forslag, det er et Forslag, der har været Genstand for Undersøgelse under en endog meget lang Kommissionsbehandling.

Det ærede Medlem for Københavns 4. Valgkreds (Schovelin) udtalte, at den, der undskylder sig, anklager sig, og jeg var kommet rendende med en Undskyldning for vort Forslag. Det er en ganske fejlagtig Fremstilling af de virkelige Forhold. Jeg er ikke kommet rendende her uden nogen Aarsag, uden nogen Anledning. Nej, Anledningen til mine Bemærkninger i Gaar er Udtalelser i den Presse, der tilhører det ærede Medlems Parti — ja, der er jo flere Partier af konservativ Retning, flere Nuancer, flere Blade. Vort Lovforslag er i Blade, der i hvert Fald er konservative, blevet stemplet som Valgfæsk. Og nu husker jeg aldeles bestemt, at det i et Blad i Hillerød er blevet stemplet saaledes af en Mand, der indtager en ledende Stilling i det Parti, som det ærede Medlem til-